

Na de verkiezingen

Dat er verkiezingen zijn geweest in Nederland dat hebben we geweten!

Het was een hectische campagne en er was uitzonderlijk veel aandacht, zowel in de Nederlandse als in de buitenlandse media. Het is hier in het kerkblad niet direct de plaats voor een politieke nabeschouwing. Eén ding wil ik er kort uitlichten. Het ging in de afgelopen tijd ook over 'Voltooid leven'. Er is in Nederland, zoals bekend, sinds 2002 een euthanasiewet. Volgens deze wet mag een arts onder zorgvuldige omstandigheden euthanasie uitvoeren als er sprake is van 'ondraaglijk lijden'. Het kabinet Rutte, dat nu aftreedt, heeft aangegeven een nieuwe wet te willen. Een wet die het mogelijk maakt stervenshulp te bieden voor mensen die een doodswens hebben. Maar een partij als D66 gaat het allemaal niet snel genoeg.

Tweede Kamerlid Pia Dijkstra heeft een wetsvoorstel ingediend. Er moet een wet komen die het voor ouderen mogelijk maakt hun leven te beëindigen 'als zij zelf hun leven voltooid achten'. Het zelfbeschikkingsrecht van de mensen is hier de basis en de norm

Het is u niet ontgaan dat in de verkiezingscampagne dit onderwerp wel degelijk een strijdpunt is geweest. Partijen als de ChristenUnie en de SGP hebben duidelijk aangegeven tegen hulp bij zelfdoding te zijn voor mensen die het leven als voltooid beschouwen. SGP: 'Een levensgevaarlijke ontwikkeling. Niet aan beginnen dus'.

Maar nu, ná de verkiezingen. Na de grote winst van D66 lijkt het erop dat deze partij mee zal gaan regeren. En deze partij zal niet rusten voordat een ruimere euthanasiewetgeving verwezenlijkt is. Als de kleine christelijke partijen worden gevraagd mee te regeren, of te gedogen, wordt deze zaak dan een breekpunt? Moet hier een breekpunt van worden gemaakt? Naar mijn volle overtuiging: Ja. Want hier zijn de grondslagen van de samenleving in geding. Terecht spreekt de SGP over een levensgevaarlijke ontwikkeling. Want het veelgeprezen zelfbeschikkingsrecht opent de weg naar menselijke willekeur. Ruimte om zélf over het leven te beschikken zal onherroepelijk betekenen dat het leven van zwakkeren in de samenleving bedreigd wordt. Vanwege de zondige aard van de mens zal met onzuivere motieven over beëindiging van het leven worden gedacht en gesproken. Als het heilige recht van God op het leven van de mens niet meer erkend wordt, dan wordt het onveilig en ook beklemmend in de samenleving. 'De overheid draagt het zwaard om de doodslag te weren', zo belijden wij, met Zondag 40 HC, op grond van Romeinen 13:4.

Vanwaar die drang om mensen zelf te laten bepalen hoe en wanneer zij willen sterven?

Hoe is het mogelijk dat mensen zo denken en praten over leven en dood? Dat komt doordat steeds minder mensen nog willen rekenen met het Woord en de wil van God. In een godloze samenleving wordt het gezonde en vitale leven bejubeld. Maar daar weten mensen met het lijden geen raad. Dan roepen zij de dood te hulp. Alsof er geen God is die de echte Helper wil zijn. En de overheid zwicht voor krachten binnen de samenleving. Een sluipend proces heeft zich voltrokken en het lijkt er op dat het niet te keren is.

Het zou goed zijn dat de christenen die er nog over zijn in ons politieke bestel, op dit punt heldere taal spreken. Zeker, zorgvuldige en liefdevolle aandacht voor de problemen van ouderen in de samenleving zal de vraag naar levensbeëindiging kunnen doen afnemen. Maar er is meer aan de hand. Er zal aandacht moeten zijn voor de diepste nood van de mensen in deze wereld. En dat is de nood van de zonde. Dat zij God niet kennen.

De nood van 'alle mensen' is dat zij het eeuwig verderf tegemoet gaan, als zij niet behouden worden door die ene Middelaar Jezus Christus. Euthanasie wil zeggen dat mensen een zachte dood zoeken, een pijnloos sterven. Maar, is er een 'zachte dood', is er een 'waardig sterven' zonder *de enige troost*? Bij de Here alleen vind je de unieke troost in leven én in sterven. Wie God niet kent, weet met het lijden en de aftakeling geen raad. Laat niemand de moeite van het lijden onderschatten. Wie zal beschrijven het leed dat soms in stilte geleden wordt.

De zonde laat een breed spoor van moeite en pijn achter. Maar de enige schuilplaats in dit moeitevolle leven is bij de HERE. Laten wij, juist ook na déze verkiezingen bidden voor alle mensen, voor koningen en hooggeplaatsten. Dat is bidden, of zij tot geloof en bekering mogen komen. Bidden voor ministers en volksvertegenwoordigers, dat zij tot erkenning komen van de waarheid, dat God de Schepper en Eigenaar is van ons leven. Maar ook de Enige die redt en bevrijdt uit alle nood. Bidden, dat ook de overheid op haar plaats zich dienaar van God zal weten. Bidden voor zorgbehoevende bejaarden en andere bedreigde groepen, dat zij zich allereerst aan de HERE toevertrouwen. De enige Helper die zelfs bij het naderen van de dood volkomen uitkomst kan geven.

E. Heres